

[Socialministeren.]

Varighed jo i øvrigt efter § 10 er begrænset til 1. April 1940.

Da de Konservatives tidligere Forslag om Udskydelse af Lovens Ikrafttræden var til Behandling i Folketinget den 14. Januar 1938, redegjorde jeg for, hvorledes Hovedorganisationerne, Dansk Arbejdsgiverforening og De samvirkende Fagforbund, kort efter Lovens Ikrafttræden 1. Oktober 1937 paa min Opfordring var enedes om at nedsætte et Fællesudvalg, bestaaende af to Repræsentanter fra hver Side og tiltraadt af en Repræsentant for Socialministeriet, med den Opgave gennem en Forhandling at søge tilvejebragt en overenskomstmæssig Løsning for de forskellige Fag og Virksomheder af de i Loven omfattede Forhold, navnlig saadanne Overenskomster med en tillempt Ordning med Hensyn til Afspadsering af præsteret Overarbejde, som Lovens § 5, Stk. 1, giver Anvisning paa. Dette Fællesudvalg har i Tiden siden Slutningen af Oktober 1937 udført et stort og fortjenstfuldt Arbejde ved Gennemgang af en lang Række af Overenskomster, dels for Fag eller faglige Omraader, dels for Enkeltvirksomheder, som derefter er indsendt til Socialministeriets Godkendelse med Hensyn til de i Aftalen indeholdte Afspadseringsregler. Socialministeriet har saaledes til Dato meddelt Godkendelse i Henhold til Lovens § 5, Stk. 1, af Afspadseringsregler for ikke mindre end 111 Overenskomster, afsluttet mellem en Arbejdsgiver- og en Arbejderorganisation for vedkommende Fag eller faglige Omraade. Derudover er der godkendt en Række Overenskomster mellem een eller flere Industri-virksomheder paa den ene Side og en Arbejderorganisation paa den anden Side, og Antallet af disse Overenskomster løber op til ca. 250. Resultatet er herefter, at der for de allerfleste Fag og for de allerfleste Virksomheder, hvor Spørgsmaalet om Overarbejde er af nogen Betydning, er tilvejebragt Overenskomster om Udførelsen af nødvendigt Overarbejde og om dettes Afspadsering, og for ganske enkelte Fags Vedkommende er Parterne enedes om uden Overenskomst at følge Lovens Regler. Enkelte mindre Omraader kan endnu staa tilbage, og Fællesudvalgets Virksomhed er derfor endnu ikke afsluttet, selv om dets Arbejde ikke længere er saa omfattende, som det selvsagt var i den første Tid efter Lovens Ikrafttræden.

I Fællesudvalget er det i øvrigt ogsaa lykkedes at opnaa en overenskomstmæssig Ordning af forskellige Tvivlsspørgsmaal, som rejste sig, da Loven skulde føres ud i Livet. Jeg kan her nævne Spørgsmaalet

om, i hvilket Omfang fastlønnede Formænd og Arbejdsledere er omfattet af Overarbejdslovens Bestemmelser, og om, hvorvidt Lær-linge over 18 Aar falder ind under Loven.

Takket været Fællesudvalgets store Arbejde er det saaledes nu lykkedes at tilvejebringe det ved Lovens Tilblivelse forudsatte overenskomstmæssige Grundlag. Det er opnaaet at skabe den smidige Ordning, afpasset efter Forholdene i de enkelte Fag, som selvfølgelig maa foretrækkes for Lovens generelle Tvangsregler; og saaledes som disse Overenskomster er udformet, med stadig Hensyntagen til de forskellige Fags og Industriers særlige Forhold, er det reelle Forhold det, at Loven fra at være en Lov om Forbud mod Overarbejde i Praksis snarere er blevet en Lov om Afspadsering af tilladt Overarbejde i Henhold til de bestaaende Aftaler.

Jeg tror derfor, man kan sige, at den Frygt, der ved Lovens Ikrafttræden kom til Orde fra Arbejdsgiverside for, at Loven skulde komme til at virke generende for Erhvervene, maa siges ikke at have været begrundet. I det store og hele mener jeg ikke, der i Øjeblikket er Industrier, der med Rette kan beklage sig over Overarbejdslovens Virkninger. Mig bekendt er der navnlig heller ikke fremkommet Klager over, at Loven skulde have hindret Effektiviteten af Eksportordrer, som man fra forskellig Side frygtede inden Lovens Ikrafttræden, og dette maa da netop skyldes den smidige Maade, hvorpaa Loven er ført ud i Livet.

Jeg kan derfor heller ikke se rettere, end at det, de Konservative ønsker at opnaa i Lovforslagets § 2 om Nedsættelse af et Udvalg til at undersøge Mulighederne for imellem Arbejdsgivere og Arbejdere at skabe overenskomstmæssige Regler angaaende Overarbejde, allerede er opnaaet under den bestaaende Lov ved den Virksomhed, der er udfoldet af det foran omtalte Fællesudvalg. Paa alle de Omraader, hvor det har været muligt, er der tilvejebragt fornuftige og smidige Overenskomster angaaende Overarbejde, og naar der endnu er ganske enkelte mindre Omraader tilbage, paa hvilke der ikke er truffet saadanne Overenskomster, er dette formentligt Udtryk for, at der paa de paagældende Omraader ikke er nogen Trang hos Arbejdsgiverne til at bringe Overenskomster i Stand. Jeg maa derfor betragte de Konservatives Ønske om Nedsættelse af et særligt Udvalg som ganske overflødigt.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Boeck-Hansen): Jeg vilde gerne straks gøre den højtærede Socialminister opmærksom paa,